

עפ"ת (חיפה) 67961-07-25 - מיעז טרביה נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 67961-07-25 - מיעז טרביה נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 67961-07-25

מיעז טרביה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ

[07.09.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בעכו מיום 14.7.25, במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער להאריך את המועד להישפט בגין דו"ח שמספרו 90527211636 [המ"ש 90527211636-06-25].
 2. ביום 5.7.23 הוצאה למערער הודעת תשלום קנס, לפיה ביום 25.6.23 בשעות הערב נהג המערער ברכבו בכביש 75 במהירות של 114 קמ"ש, במקום בו מותרת נהיגה במהירות מרבית של 80 קמ"ש. ביום 29.6.25 הגיש המערער בקשה להארכת מועד להישפט. נטען כי המערער לא ידע על ביצוע העבירה ולא נהג ברכב. נטען כי המערער לא קיבל את הדו"ח ונודע לו על דבר קיומו רק לאחר בירור במרכז לגביית קנסות. לטענת המערער, מי שהחזיק ונהג ברכב באותה עת היה אדם אחר.
 3. המשיבה התנגדה לבקשה, עמדה על השיהוי בהגשתה, ציינה כי הודעת תשלום הקנס נשלחה לכתובתו הרשומה של המערער במרשם האוכלוסין, וכי דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש" - המהווה מסירה על פי דין.
 4. בית המשפט קמא דחה את הבקשה, ומכאן הערעור. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות. החלטת בית המשפט קמא מפורטת ומנומקת, ולא מצאתי כי נפלה בה כל שגגה.
 5. ככלל, מסורה לבית המשפט סמכות להאריך את המועד להישפט, מקום בו השתכנע כי קיים נימוק המצדיק את הגשת הבקשה באיחור, או כאשר השתכנע כי דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, צדק בית המשפט קמא בהחלטתו כי אף לא אחד מהתנאים מתקיים בעניינו של המערער.
 6. הודעת תשלום הקנס נשלחה לכתובתו הרשומה של המערער במרשם האוכלוסין. ההודעה נשלחה בצירוף מספר תעודת הזהות של המערער וכן מספר תיבת דואר בעיר סחנין, ומכאן שהאפשרות לטעות בזיהוי - נמוכה. כידוע, תקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת חזקת מסירה, ולא די בטענה "לא קיבלתי" כדי לסתור אותה. על המערער מוטל לפיכך הנטל להוכיח כי אי קבלתה של הודעת תשלום הקנס - אינה מנסיבות התלויות בו ובהימנעות מלאסוף את דבר הדואר. המערער לא הביא כל ראיה ולא ציין כי ערך כל בירור ברשות הדואר, שיש בו כדי לסדוק ולו במעט את חזקת המסירה הקבועה בתקנות. משכך, הרי שלא נפלה שגגה בקביעת בית המשפט קמא לפיה יש לראות את המערער כמי שקיבל את הדו"ח שנשלח אליו ואת המסירה - כאילו בוצעה כדין.
 7. אף ביחס לחשש לעיוות דין - מקובלת עליי קביעת בית המשפט קמא לפיה אין בעצם הטענה כי אדם אחר נהג ברכב כדי להקים חשש שכזה, או כדי להצדיק הארכת מועד. מדובר בתצהיר לקוני, נעדר פרטים, אשר אין בו כדי להרים את הנטל המוטל על המערער לשכנע כי דחיית הבקשה תגרום לעיוות דין, ואין בו כדי לפתוח את שערי בית המשפט ולהסיר את המחדל הכרוך בהגשת הבקשה באיחור.
 8. הבקשה להארכת מועד הוגשה בחלוף כשנתיים מיום משלוח הודעת תשלום הקנס, ודי בשיהוי זה, בהיעדר טעם סביר לקיומו, כדי להביא לדחיית הבקשה להארכת מועד.
 9. משלא מצאתי כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא - אני דוחה את הערעור. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ה, 07 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.